

ח"כ ורטמן מסייע לנוכלים

בצמרת משרד-המיסחר והתעשייה לא מובנת העזרה, המתבטאת בלחצים כבי דים, של ח"כ משה ורטמן למשקיע חפאי בשם סם אורמן, שהצליח להור נות את משרד-המיסחר והתעשייה ה" מנסה עתה לשחרר עצמו ממנו.

אורמן הוא ישראלי שירד לקנדה אח" רי מילחמת-השיחרור, בהשאירו כאן נושים רבים. לפני שנים אחדות בא מ-

ח"כ ורטמן עזרה חסודה

קנדה לישראל, ולפי הידיעות השאיר גם שם חובות. הוא ביקש להקים מלון בחיפה, אולם חקירה של "החברה לפי תוח מיפעל-תיירות" גילתה את עברו, ובקשתו נדחתה. הדבר לא מנע ממנו לעבוד הרבה עם משרדו של שר-השי כון אברהם עופר ואורמן, באמצעות חברה בשם "סנפיר", בנה עבור משרד- השיכון בתים רבים בחיפה.

ביוני 1974 הציע אורמן למשרד- המיסחר והתעשייה להקים ממגורה במו- שב בית-יהושע, והציג חברה אמריקאית בשם "ר.א.י.ה." (R.E.H.) כגוף שי-ש קיע את הכסף בהקמת המגורה. אחרי שנחתם עימו חוזה ביקש הלוואת-פי תוח, למרות שהצהיר כי יממן את כל ההשקעה בעצמו.

בדיקה שערך עודד ארז, הממונה על הסחר הממשלתי במשרד-המיסחר והתעשייה, העלתה כי חברה זו שייכת, למעשה, לסם אורמן, והוקמה במיוחד לצורך עניין המגורות. המשרד החל מטרפד את הקמת המגורה על-ידי אורמן. כאן התערב ח"כ ורטמן, שפנה אישית במכתבים רבים אל שר-המיס- חר והתעשייה ואל צמרת המשרד.

תפקיד תמוה בפרשה מילא גם מנכ"ל האוצר לשעבר, אברהם אגמון, שהמ- ליץ על אורמן עת פנה בראשונה למי- שר-המיסחר והתעשייה. לאחר-מכן הוע- בר מיכתב של ארז הנוגע לאורמן ל- אגף-מטבע-חוץ באוצר, אל שולחנו של אגמון, ומשם הגיע בדרך מיסטריות אל אורמן. אגמון טען כי מזכירתו ביקשה את התיק ללא ידיעתו, וכי אינו יודע כיצד הגיע המיכתב לידי אורמן.

8 כויליון לכוּיפלגת העבודה

מיפלגת העבודה, או יותר דיוק מפא"י, קיבלה בימים אלה 800 אלף דולר, שהם 8 מיליון לירות, ממכירת רשת חנויות "רמתם", פטורות-המכס. הרשת כולה נמכרה במחיר של 1.6 מיליון דולר.

הבעלות היתה בארבעה חלקים שווים, מהם שני חלקים בידי חברות של ט"י בור רוזנבוים; רבע אחד בבעלות הב- רה בשם "בופימור" המיוצגת בשוויץ על-ידי עורך-הדין דה-ש'מבו והשייכת למפא"י באופן בלתי-חוקי, ורבע אחרון על שם חברת-הנכסים "אילן-כוח", ש- בעל-המניות שלה הם צבי רכטר ושמואל ארנר, נאמני מפא"י.

הקונה היא שותפות של אנשי-עסקים בלגיים, צ'ימנט וולטרנר. צימנט הוא מ- אוהזי תנועת החרות. סכום של 1.2 מיליון דולר שולם בחו"ל, ועוד 400 אלף דולר הועברו ארצה לזכות "אילן-כוח".

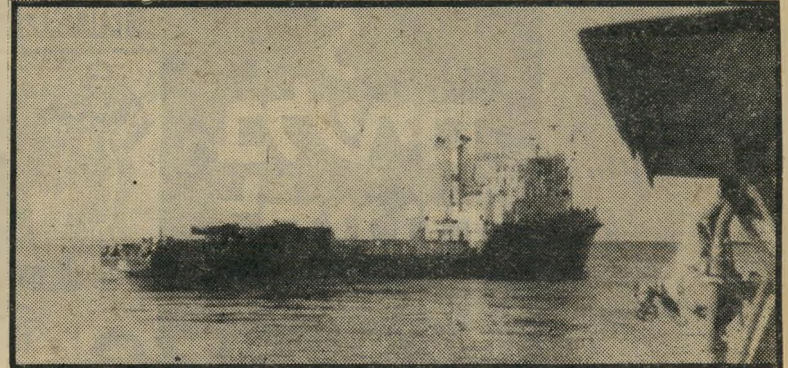
הבורסה

עוד על "אוניקו"

הידיעה בשבוע שעבר, על מניות "או- ניקו", נוסחה בצורה בלתי-ברורה. הכוונה היתה שחברה זו לא חילקה את הדיווי- דנד המובטח מדי-שנה, של 8% בדולרים במשך עשר שנים. עתה, כאשר חברת- האם שלה באמריקה, "דיילין", יצאה מן הקשיים, פנו בעל-המניות להנהלת הבור- סה בתביעה לחייב את החברה לחלק את הדיווידנד המצטבר. הנהלת הבורסה רמזה כי ההזדמנות תבוא, כאשר תב- קש החברה להנפיק אמיסיה נוספת. ב- ימים אלה פנתה החברה להנהלת הבור- סה בבקשה לאמיסיה.

המצרים מעודדים קידוחים ישראליים

גוררת יוונית הגיעה בימים אלה לא-טור, כדי לגרור את דוברת הקידוח הימי ממקומה הנוכחי, שבו לא נמצא נפט, לאזור צפוני יותר כדי כמה עשרות מיליון. הגוררת היוונית (ראה תמונה) עברה דרך תעלת סואץ, באישור מלא של המצרים. נראה כי למצרים אין כל התנגדות שישראל תשקיע 50 אלף דולר ליום בחיפושי נפט, ביוזעם כי לנפט זה יקרה מה שקרה לנפט של אבו-ירוס: הוא יימסר למצ- רים עם הנסיגה הישראלית. השאלה היא: מדוע משקיעה ישראל סכומים כבדים בחיפושי-נפט עבור המצרים?

גוררת, "סארי מונרוכיה" קידוח יבש

מה יעשה

הדובר לשעבר?

במסיבה שערך בירושלים כתב "מע- ריב", יצחק דיט, לכבוד דובר "בנק ישראל" לשעבר, מיכאל בן-עמי, התי- ברר כי בן-עמי עובר ל"בנק ישראל" ב- תל-אביב, לעבודה בלתי-מוגדרת בדרגת- שכר גבוהה ביותר. לדיברי מקורביו, יאפי- שר לו הדבר לימודים באוניברסיטת תל- אביב.

הנגיד החדש של "בנק ישראל", ארנון לפנלי, מתח השבוע ביקורת קשה על ה- תקציב, ודרש לצמצמו. אולי יחל בכך מתקציב המוסד שהוא עומד, בראשו, יפ- סיק תשלום משכורת למובטלים בגלל חובות לנגיד הקודם?

ריאורגניזציה

בחטיבת-הבנייה ב"כלל"

עם פרישתו של ישראל אלון, סמנכ"ל חטיבת-הבנייה של "כלל", נערך שינוי מיבנה בחטיבה. מנהל-החטיבה יישאר יהודה תמיר. סגנו יהיה שימ" חה בן-שאול, שימשיך לנהל את חב- רת "ישראלום".

כל חברות-הבנייה של "כלל", כמו "אזורים", "פארלון" ועוד, יהפכו גופים מישפטיים, וכל הפעילות תתרכז בחטי- בת-הבנייה בלבד.

ריקלים נגד נאמן

מילחמת-האיתנים של משולם ריק- ליס במתנכלים לו, ובעיקר בשותפו וידידו שמואל נאמן, מתוארת בספר חדש שהופיע באמריקה, ושמו "לטובת החברה" (הוצאת "גרוסט את דנלאפ", המחבר איזאדור בארמאש). ריק- ליס מתואר בספר כמחגר לוונטיני, ש- היה מנתח-בטיחות לפני שהשתלט על מה שנקרא כיום חברת "רפיד-אמריקן". העיקרון שהינחה אותו בכיבוש חברות היה, שכל חברה נכבשת צריכה להביא מימון זהה למושקע בכיבושה. הוא הש- תלט בשנת 1960 על חברת-הענק "מק- רורי", הפך בעל אימפריה שמחזורה יותר מביליון דולר.

שמואל נאמן מתואר בספר כפולסטיני ואיכר לפי חינוכו, שניהל עסקים מי- שפחתיים במכסיקו עד שפרש מהם ב-1960. נאמן היה אז - בשנות הארבעים המאו- חרות לחייו, וצעיר מריקליס בעשר שנים.

ריקלים נאמן נאמנות כפולה

ריקליס שכר אותו כסגן-נשיא לחברו- תיו, ונאמן החל לנהל את "מקרורי" ה- צולעת, כדיברי הספר, עם הרבה חוצפה ומעט מאד ניסיון במכירות. תוך שנה הפך את החברה ריווחית. עם ההצלחה גדל גם גיגעו-ההגדלות של נאמן, ולכך מוק- דשים פרקים רבים בספר. נאמן הפך יו- שבראש מועצת המנהלים של "מקרורי", כאשר נאמנו של ריקליס, איזידור בקר, הזהירו מפני נאמן ההופך פרנקשטיין. כאשר הגיעו מכירות "מקרורי" ליותר מ-3 ביליון דולר, החליט ריקליס כי הוא רוצה יותר מ-63% הרווח של "מקרורי" שקיבלה "רפיד-אמריקן" (לריקליס, אי- שית, היו ויש 16% בחברה זו), והתחיל

מוסעים לחנוק

חקירות השחיתות

התלונה שהוגשה למיטרת ישראל נגד שר-השיכון, אברהם עופר, נמ- סרה לחקירה לא לצוות שהיה צריך לקבלה באופן טיבעי, מחלקת-החקירות שבראשותו של ניצב-מישנה בנלימן ז"ל- לל. תחת זאת הוקם צוות מיוחד בירו- שלים, בראשות ניצב-מישנה ראובן מלינ" קובסקי. מינקובסקי הוא אומנם אחד החוקרים המעולים של המיטרה, אבל בתחום הפלילי בלבד, ואין לו כל ניסיון או הכשרה לחקירה כלכלית של עבירות צווארון-לבן.

המיטרה ניסתה להצדיק צעד זה, ב- טענה כי מחלקת-החקירות של זיגל עיי- פה מחקירת ידליו ומסרבת לטפל בעו- פה, אין זו אמת. המחלקה מוכנה ורו- צה לקבל את חקירת מיקרה עופר, והינה למעשה הגוף היחיד במיטרה שיכול להצליח בחקירה מעין זו.

דבר דומה קרה עם החקירה בפרשת "הפועל", שאף היא לא נמסרה לידי ה- גוף שהיה צריך לקבלה באופן טיבעי - המחלקה של זיגל - אלא למדור הרמאו- יות בתל-אביב, שאין לו ניסיון ויכולת לערוך חקירה מסובכת הקשורה בהע- ברות כספים לחו"ל. גם פרשת "הפועל" עלולה להוביל לגורמים רמי-מעלה, שאין עניין כי יגיעו אליהם.

פרשת החקירה בעניין עופר מעוררת חשד, כאשר בוחנים מה קרה לארבעה תיקים שנחקרו על-ידי מחלקת-החקירות של זיגל ונמסרו לפרקליטות מחוז תל- אביב להגשת כתבי-אישום. בתיקים אלה נמצא, כי דירות של זוגות צעירים נמ- סרו למי שלא היו זכאים לכך. בתיקים

ניצב קרמי חקירה תמונה

יש הוכחות לכך שהדירות נמסרו לפי הו- ראות-בכתב של מנחם הלר ואברהם עופר, שר-השיכון. הנוהל מחייב הגשת כתבי-אישום פלי- ליים נגד עופר. אך התיקים הועברו לפני כמה שבועות לפרקליט המדינה, גבריאל ברך, תחת שיוגשו כתבי-אישום על פיהם. הטיפול בתיקים אלה, בתוספת העוב- דה שראש אגף-החקירות במיטרת יש- ראל, ניצב יעקוב קרמי, לא מסר את חקירות עופר לידי אנשי זיגל, מעורר ספק רב באשר לרצונה של המיטרה לחקור את התלונה.

למזג את שתי החברות. נאמן התנגד למי- זוג, ובשנת 1972 דחה אותו ריקליס. הבעייה של ריקליס היתה חנות-הענק "קליין", שהפסידה, והוא הטיל את נאמן להבריאה. כל המאמצים לא הועילו. ב- שנת 1974 חידש ריקליס את מאמציו למיזוג, תוך כוונה לסלק את נאמן מן החברה. נאמן הציע מעין קיבוץ של מנהלי "מקרורי", שיהיו גם בעל-החברה. ריקליס סילק אותו בעזרת בקר. התו- צאה: הפסדי "מקרורי", ו"רפיד-אמריקן" הגיעו לעשרות מיליוני דולר כל שנה. ה- ספר קובע, כי הקורבן העיקרי הם בעלי המניות של "רפיד-אמריקן", שלא ראו את מחיר המנייה עולה על 5 דולר ב- שנתיים האחרונות, ולא זכו בדיווידנד מזה תקופה ארוכה עוד יותר.